

INTERVJU Z UPORABNIKOM JAVNEGA POTNIŠKEGA PROMETA – občina Jesenice

Sem Andraž z Most pri Žirovnici. Zaposlen sem na Občini Jesenice, do službe imam dobrih šest kilometrov. V službo se večino časa vozim v sopotništvu skupaj z ženo, ki prav tako dela na Jesenicah. Občasno uporabljam avtobus, v lepem vremenu kolo. Ko sem še živel na Jesenicah, sem v službo hodil peš.

Kadar se peljem z avtobusom, opažam, da je moja pot veliko enostavnejša in manj stresna. Čeprav se vozim na kratki razdalji, si predstavljam, da lahko daljšo pot koristno izkoristiš, sploh če je avtobus udoben in ima povezavo s spletom. Sam se z avtobusom vozim skoraj tako dolgo kot z osebnim vozilom!

Preizkusil sem tudi električno kolo. Spet sem za pot potreboval skoraj enako časa kot z avtomobilom. V jutranji konici si z avtom celo počasnejši. Želel pa bi si varnejše poti za kolesarjenje. Občini sem že predlagal pas za kolesarje, od Koroške Bele do križišča za Završnico, ki je tudi precej priljubljena med rekreativnimi kolesarji.

Avto skušam uporabljati čim manj, zato opravke uredim kar po službi, na Jesenicah. Če so ti v Žirovnici (npr. roditeljski sestanki, govorilne ure, obisk pošte), grem peš ali s kolesom. Običajno tudi ostale obveznosti organiziram tako, da jih je več naenkrat. Po možnosti gre z mano še kak družinski član, da res čim manj uporabljamo avto.

V družini smo imeli dva avtomobila, a sva z ženo ugotovila, da avto predstavlja kar velik strošek. Večino časa je bil parkiran – eden je povsem dovolj. Raje se prilagodimo in kdaj uporabimo kolo ali gremo peš.

Dva otroka sta v srednji šoli, uporabljata avtobus, najmlajši je v osnovni šoli in potuje s kolesom, občasno tudi s šolskim avtobusom. Kadar gremo na družinski izlet v hribe ali na morje, gremo z avtomobilom. Ko se hodimo poleti kopat na Bled, gremo s kolesom, na izlet v Ljubljano se odpravimo z vlakom. Tako se izognemo gneči na cesti, iskanju parkirišč in posledično slabi volji.

Sem zagovornik uporabe trajnostnih načinov mobilnosti. Žal drži, da naš sistem javnega potniškega prometa ni najboljši. Javni potniški promet bi moral postati bolj časovno zanesljiv in bolj konkurenčen osebnemu avtomobilu. V Ljubljano se z vlakom voziš več kot eno uro, z avtom si v centru v 45 minutah. Nimamo hitrih linij in dobrega mreženja. Če greš z Ljubljane do Kranjske Gore, se avtobus ustavi prav na vsaki postaji. Bolj smiselno in primerno za uporabnike na tej relaciji bi bilo, da bi bila do Radovljice hitra linija po avtocesti, nato bi prestopil na lokalni avtobus, ki bi ustavil na vsaki postaji. Glavna žila bi bil lahko tudi vlak, ki bi ustavljal na določenih postajališčih, od koder bi naprej vozili lokalni avtobusi. Bi pa morali biti v tem primeru vlaki res hitri. Prestopanje ne bi bila težava, če bi bili vlaki zanesljivi.

Frekvenca voženj mojemu delovnemu času ustreza, želel pa bi si, da bi avtobus vozil na vsake pol ure. Včasih se zgodi, da prideta dva avtobusa v roku 10 minut, zatem pa celo uro ni nobenega. Temu botrujejo različni avtobusni ponudniki.

CIPRA
ŽIVETI
V ALPAH

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Posodobiti bi morali tudi načine plačila: imeti možnost brezstičnega plačevanja, integrirane vozovnice itd. Na integrirano vozovnico bi lahko naložil denar in plačeval za različne prevoze ali zanje plačeval z mobilnim telefonom.

Promet povzroča neprestani hrup. Avtomobil že praktično zlorabljam, saj ga uporabljamo za vsak korak. Našo izbiro po osebnem avtomobilu zmotno opravičujemo s pomanjkanjem časa.

Na Občini smo občanom že predstavili, kakšen strošek predstavlja lastništvo avtomobila, naredili zgibanke, dokazali, da z enega konca Jesenic na drugega ne hodiš več kot pol ure. Tako bi lahko večino poti opravil peš, v kombinaciji z avtobusom ali s kolesom. Prišli smo do ugotovitve, da ljudje zmotno mislijo, da nimajo časa, hodijo in kolesarijo pa večinoma le za rekreacijo. Na koncu vedno razglabljamo o tem, ali manjka parkirišč ali je samo avtomobilov preveč.

Na Švedskem je javni potniški promet res razvit. Navdušen sem bil nad tem, da je vozovnica za tramvaj veljala tudi za trajekt. Vlaki in avtobusi so bili bolj točni kot pri nas. Taki kraji bi nam morali biti za zgled – lahko bi npr. uvedli enotno vozovnico za mestne in medkrajevne avtobuse ter vlake. Vemo, da se bo moral javni potniški promet ter infrastruktura za kolesarje in pešce posodobiti in približati ljudem, potem bodo tudi ljudje večkrat za vsakdanje opravke izbrali različne oblike trajnostne mobilnosti.